

121878

ΜΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

ντικρυς του λεγομένου Κάστρου εν Ίωαν-
νίνοις μικρόν τι πρὸς βορρᾶν ἦτο ἡ ἀγορὰ
ἢ τὸ τότε καλούμενον παζάρι, τὸ μάλ-
λον φοιτούμενον μέρος ὑπὸ τῶν κατοί-
κων. Συνίστατο ἐκ πολλῶν ἀκανονίστων
διόδων με πρατήρια, ὁροφῶν χαμηλῶν καὶ
ἐξεχουσῶν. Τὰ διάφορα συνάφια εἶχον ἕκα-
στον ἐνταῦθα χωριστὰ τὸ τμήμα του καὶ

τοὺς παρασίτους κύνας του Μολοσσικῆς καταγωγῆς.

Αἱ ἀποκρέω τοῦ 1820 δὲν ἦσαν ὁ συνήθης χαρμόσυνοι μὴν
τῆς πόλεως ταύτης, καθ' ἃς εἰς τὰ προηγούμενα ἔτη οἱ κάτοικοι
ἐπιλήσμονες γινόμενοι τῶν αἱματηρῶν σελίδων τῆς τεσσαρακον-
ταετοῦς τυραννίας των μεθ' ὁρμῆς βακχικῆς πανηγύρεως παρεδί-
δοντο ἐπὶ πολλὰ ἡμερονύκτια εἰς τὰς χαρμοσύνας τῶν ἐορτῶν
τούτων διασκεδάσεις. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ίωαννίνων τώρα τῆδε
κακεῖσε ἐφαίνοντο ὀλίγοι προσωπιδοφόροι καὶ ἠκούοντο ὄργανά
τινα μουσικά. Οἱ πράκτορες τοῦ Ἀλῆ διέτρεχον τὰ διάφορα συν-
άφια τῆς ἀγορᾶς ταύτης, τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πόλεως
μέχρι τῶν προαστείων τῶν πενестέρων Ἀθιγγάνων προσφέροντες
τὰ πολύκροτα δῶρα τοῦ Βεζύρου πρὸς τοὺς κατοίκους.

Ἄλλὰ φεῦ! Τὰ δῶρα ταῦτα ἦσαν τὸ ἐμβλημα τοῦ πένθους,
ἦσαν ὅ,τι ἠδύνατο καὶ τὰς ἀποκρέω τῆς ἰδίας Ῥώμης νὰ μετα-
βάλλῃ εἰς κηδείας. Ἐπεμψε δύο κοιλά σίτου πρὸς μίαν πτωχὴν γυ-